

Ang mga saging ni Lola Bestemors bananer

✎ Ursula Natula
🔒 Catherine Groenewald
📧 Karla Comanda
🏷️ tagalog / bokmal
📊 nivå 4

Barnebøker for Norge

barnebokker.no

Ang mga saging ni Lola / Bestemors

bananer

Skrevet av: Ursula Natula

Illustrert av: Catherine Groenewald

Oversatt av: Karla Comanda (tl), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Puno ng batad, dawa, at kamoteng-kahoy ang kahanga-
hangang hardin ni Lola. Pero natatangi ang kanyang
mga saging. Hindi man niya ito sabihin, alam kong ako
ang paboritong apo ni Lola kahit na marami siyang apo.
Madalas niya akong inaanyayahan sa kanyang buhay.
Marami siyang ibinihaging maliliit na sikreto sa akin.
Pero mayroon siyang isang sikretong hindi ibinahagi sa
akin: kung saan siya nagpapahinog ng mga saging.

...

Bestemors kjøkkenhage var full av durra, hirse og
maniok. Men best av alt var bananene. Selv om
bestemor hadde mange barnebarn, visste jeg i all
hemmelighet at jeg var favoritten hennes. Hun inviterte
meg ofte hjem til seg. Hun fortalte meg også små
hemmeligheter. Men det var én hemmelighet hun ikke
delte med meg: hvor hun modnet bananene.

Kinagabihan, tinawag ako ni Nanay, Tatay, at ni Lola.
Alam ko kung bakit. Sa pagtulog ko, alam kong hindi na
ako magnanakaw muli, hindi kay Lola, hindi sa aking
mga magulang, at siguradong hindi kaninuman.

...

Senere den kvelden sendte mor, far og bestemor bud
etter meg. Jeg visste hvorfor. Da jeg la meg til å sove den
natten, visste jeg at jeg ikke kunne stjele igjen, ikke fra
bestemor, ikke fra foreldrene mine, og definitivt ikke fra
noen andre.

Isang araw, may nakita akong dayaming basket na inaarawan sa labas ng bahay ni Lola. Nang tinanong ko siya kung para saan iyon, ang tangling sagot na nakuha ko ay, "Iyan ang aking mahiwagang basket." Sa tabi ng basket ay mga dahon ng saging na paminsan-minsan ay binabaliktad ni Lola. Nag-usisa ako. "Para saan ang mga dahon, Lola?" tanong ko. Ang tangling sagot na nakuha ko ay, "Iyan ang aking mga mahiwagang dahon."

...

En dag så jeg en stor stråkurv som stod plassert utenfor huset til bestemor. Da jeg spurte hva den var ment for, fikk jeg svaret: "Det er den magiske kurven min." Ved siden av kurven var det flere bananblader som bestemor snudde fra tid til annen. Jeg var nysgjerrig: "Hva bruker du bladene til, bestemor?" spurte jeg. Det eneste svaret jeg fikk, var: "De er de magiske bladene mine."

Maangang gumising si Lola kinabukasan para magtinda sa palengke. Lagi niyang dala ang mga hinog na saging at kamoteng-kahoy para itinda doon. Hindi ako nagmadaling dalawin siya noong araw na iyon. Pero hindi ko na siya maaaring iwasan pa.

...

Neste dag var det markedsdag. Bestemor stod opp tidlig. Hun tok alltid med modne bananer og manioke for å selge på markedet. Jeg skynkte meg ikke for å besøke henne den dagen. Men jeg kunne ikke unnvike henne veldig lenge.

Nakakawiling panoorin si Lola, ang mga saging, ang mga dahon nito, at ang malaking dayaming basket. Pero may ipinabilin sa akin si Lola para kay Nanay. “Lola, sige na ho, hayaan ninyo ho akong panoorin kayong maghanda...” “Huwag matigas ang ulo, apo, gawin mo na lang ang sinabi ko,” pilit niya. Tumakbo ako paalis.

...

Det var så interessant å se på bestemor, bananene, bananbladene og den store stråkurven. Men bestemor sendte meg av gårde til mamma for et ærend. “Bestemor, vær så snill, la meg få se på mens du forbereder ...” “Ikke vær så sta, jenta mi, gjør det du har blitt bedt om”, insisterte hun. Jeg sprang av gårde.

Kinabukasan, nang namimitas ng gulay si Lola sa bakuran, pumuslit ako sa kuwarto at sinilip ang mga saging. Hindi ko mapigilan ang sarili ko na kumupit ng isang kumpol ng apat na saging. Habang lumalakad ako ng patiyad palabas ng pinto, narinig ko ang ubo ni Lola sa labas. Itinago ko ang mga saging habang naglalakad, hanggang sa malampasan ko siya.

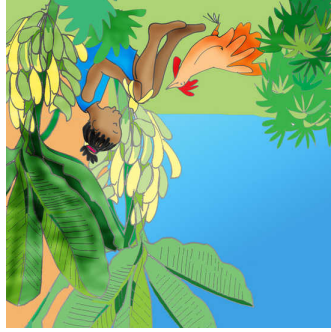
...

Neste dag mens bestemor var i kjøkkenhagen og plukket grønnsaker, snek jeg meg inn og tittet på bananene. Nesten alle var modne. Jeg kunne ikke la være å ta en klase med fire. I det jeg listet meg mot døra, hørte jeg bestemor hoste utenfor. Jeg rakk så vidt å gjemme bananene under kjolen og gikk forbi henne.

Sumunod na araw, nang dumalaw si Lola kay Nanay, nagmadali akong pumunta sa kanyang bahay para tingnan ulit ang mga saging. Mayroong isang kumpol na napakahingog. Kumuha ako ng isa at itinago ito sa aking bestida. Matapos takpan ang basket, nagtungo ako sa likod ng bahay at kinain ito. Iyon ang pinakamatamis na saging na aking natikman.

...

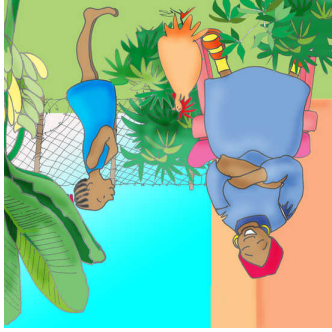
Neste dag, da bestemor kom for a besøke moren min, skyndte jeg meg av gårde til huset hennes for a sjekke bananene en gang til. Det var en klase veldig modne bananer der. Jeg tok en og gjemte den i kjolen min. Etter at jeg hadde dekket kurven, gikk jeg bak huset og spiste den fort. Det var den søteste bananen jeg noensinne hadde smakt.

Nang bumalik ako, nakapupo si Lola sa labas pero wala ang basket o ang mga saging. "Lola, nasaan po ang basket, ang mga saging, at nasaan po ang..." "Pero ang tanging sagot niya ay, "Nandoon sa aking mahiwagang taguan." Nalungkot ako!

...

Da jeg kom tilbake, satt bestemor utenfor, men med verken kurven eller bananene. "Bestemor, hvor er saret jeg fikk, var: "De er på det magiske stedet mitt." Det var så skuffende!

Makalipas ang dalawang araw, inutusan ako ni Lola na kunin ang kanyang tungkod mula sa kanyang silid-tulugan. Bumungad sa akin ang mabangong amoy ng mga nahihinog na saging sa oras na buksan ko ang pinto. Sa looban nito ay ang malaki at mahiwagang dayaming basket ni Lola. Nakatago ito sa isang lumang kumot. Iniangat ko ito at sininghot ang mabangong amoy nito.

...

To dager senere ba bestemor meg om å hente stokken hennes fra soverommet. Så snart jeg åpnet døra, ble jeg møtt av den sterke lukten av modne bananer. I det innerste rommet var bestemors store magiske stråkurv. Den var godt gjemt av et gammelt teppe. Jeg løftet det og luktet på den vidunderlige duften.

Ginulantang ako ng boses ni Lola nang tumawag siya, “Ano’ng ginagawa mo? Dalian mo na’t kunin ang aking tungkod.” Dali-dali kong dinala ang kanyang tungkod. “Ano’ng nginingiti mo diyan?” tanong ni Lola. Napagtanto ko sa kanyang tanong na nakangiti pa rin ako dahil sa pagkakatuklas ko sa kanyang mahiwagang taguan.

...

Bestemors stemme skremte meg da hun ropte: “Hva holder du på med?” “Skynd deg og ta med stokken.” Jeg skyndte meg ut med stokken hennes. “Hva er det du smiler for?” spurte bestemor. Spørsmålet hennes fikk meg til å innse at jeg fortsatt smilte over oppdagelsen av det magiske stedet hennes.